

שוא ניסינו להטעות אותם. עד שלבסוף מצא גמאל פתרון: הוא החליף את שני הטלפונים נאים דוברי-העברית בשני טלפונים נובים, הן מדברים שפה משלהם. מאז לא הצליחו ה"יהודים להבין אף מילה אחת".

בעזרת השם. החומר האקטואלי נאסף בעיקר מתוך המכתבים המגיעים למשרדו של עבד-אל-נאצר. שני מכתבים לזוגמה:

● "אדוני הנשיא ואחי האהוב: אני מעז להתלונן לפניך על בני משפחתה של אשתי. הם מסיתים אותה למרוד בי, והסיבה היא שאני תומך בשלושת היתומים של אחי. אני רוצה לחנך אותם, שיזכו לחיים מכובדים. לכן אני מבקש ממך, אדוני הנשיא, לשלוח מישהו אל אשתי ואל משפחתה".

הנשיא שלח ציג של משרד הסעד, של-אחר בדיקה הורה להעניק לאיש המוסר סיוע כספי, כדי שיוכל לחנך את בני אחיו מבלי להרגיז את אשתו.

● "אדוני הנשיא: אני מכשף ושולט ב"רוחות רפאים. באמצעות הגי'ו אני יכול להוציא את נשמתו של קאסם מתוך גופו, ובעזרת השם לרוק אותה לגיהנום. יואיל נא אדוני רק לצוות עלי, ואבצע את הדבר".

מצרים

זה האיש

תוצאות הבחירות לנשיאות במצרים לא יכלו להפתיע איש. אולם לכבוד המאורע טרחו עתונאי קאהיר וליקטו אוסף של פרטים אישיים על עבד-אל-נאצר, שלא פורסמו עד כה. היבול הצטרף לתמונה מעניינת: שכנה של משפחת עבד-אל-נאצר, זקנה בת 95, נזכרה בו כהיותו בן חמש. "הוא לא היה מסוגל לשבת. הייתי אומרת לו לפעמים שהוא גולד בעמידה. בחיי הנביא, התפללתי פעם שאלוהים יעשה אותו ראש ממשלה".

מוחמד גאמע (65), מורו הראשון של גמאל, נזכר: פעם נכנס המפקח לכיתה ו"א שאל את גמאל: "אם תתעב במידבר, ומישהו יציע להראות לך את ארבעת כיווני הרוחות תמורת 20 גרוש לכל כיוון — כמה תצטרך לשלם לוי?" גמאל חשב רגע וענה: "רק 20 גרוש. מספיק שיראה לי כיוון אחד, כדי ש"אדע את היתר".

בהיותו בן 16 ניסה נשיא-הלעתידי של מצרים את כוחו בכתיבה. מאמרו הראשון

כלי מטבח אלה - מתנת חנים לכל קונה דוד שמש מירומית עד סוף חג הפסח

שני סירי בישול גדולים, מחבת גדול עם בסיס לגריל, מחבת קטן, קומקום נאה ופינג'ן נוצץ לקפה טורקי. כל הכלים עשויים מאלומיניום מיוחד. המזמין דוד שמש מירומית מה-23.3.65 ועד ה-23.4.65 יקבל את כל הכלים הללו חינם. הזמן עתה וקבלת לפני פסח.

מתנה זו היא לכבוד יום ההולדת העשירי של דודי השמש של מירומית.

דוד השמש של מירומית הוא היחידי המותקן עם ציפוי סלקטיבי השומר על חום המים לתקופה ארוכה יותר.

שאל את האיש מ-מירומית

- תל-אביב:** הירקון 106, טלפון 228195; יפו: אמון, שד' ירושלים 28, טל. 444176; **חיפה:** רח' העצמאות 17, טל. 62537; **ירושלים:** רח' בן סירה 10, טל. 25299; **באר שבע:** רח' העצמאות 49, טל. 3061; **רחובות:** רח' הרצל 209, טל. 951771; **טבריה:** רח' הגליל, טל. 20377; **נתניה:** תריסי נתניה" שד' ויצמן 8, טל. 2248; **פרדס חנה:** נחמן בלום, טל. 7174.

גורדון לבינסון אילון

דבשו מקצוע משתלם תוך זמן קצר, בהדרכה מקצועית מעולה

ספרות נשים

קורסים בקר וערב פתיחת הקורס

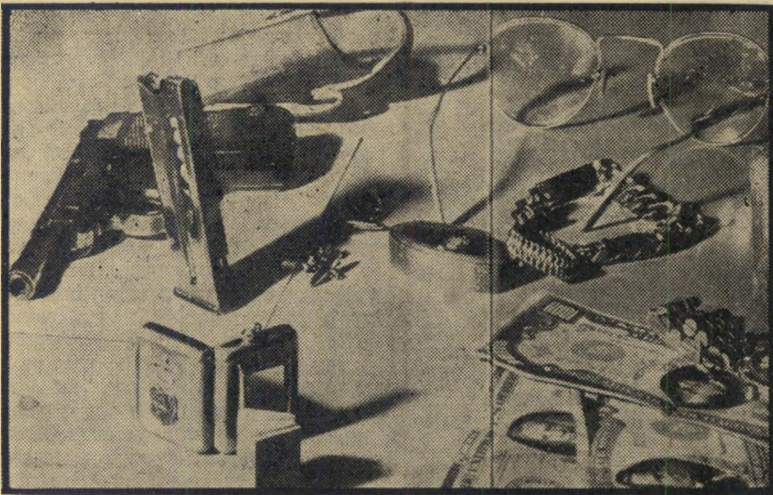
1.4.65

ת.א. ריינס [נכר דיזנגוף] טל. 226066

קבלת לקוחות בסלון בית-הספר לספרות "דיאנה", יום-יום, בין השעות 9-1 בצהריים, 3-7 בערב בימים א', ג', ה', הסלון פתוח עד 9.30 כלילה.

יותר ויותר אנשים עוברים בדיזנגוף יותר ויותר אנשים קונים רהיטי סקנדינביה

תל-אביב, רחוב דיזנגוף 146, טל. 231602

זהו האוצר הקטן שנמצא בכנרת של פארוק, כאשר הובאה גופתו אל בית-החולים ברומא. הוא כולל: משקפיים כהים, שרשרת זהב, שעון זהב, 2500 דולאר, קופסה לגלגלות, אקדח טעון, קוראן זעיר בעטיפת כסף. בכנרת בשווייץ השאיר 3 מיליון דולאר, שאת רובם הוריש לבנו. החדר האחרון הוענק לפארוק ע"י נאצר, שהסכים לקבורתו כמצרים.

על כך השיב עבד-אל-נאצר בכתב ידו: "נעזוב את קאסם לעם העיראקי. הוא יחסל את שלטונו הנמוך של קאסם בלי עזרת ה"גי'ו, בעזרת השם".

תעמולה

הוד - אויב

השחקן המצרי פריד שאוקי הוזמן ל"ראיון מעל מסכי הטלביזיה הלבנונית, נשאל בין השאר, מה דעתו על תעשיית ה"סרטים בלבנון.

שאוקי שאל אם מותר לדבר גלויות. כמובן. אם כן: "אתם עדיין בשלב ההתחלתי. תי, בשלב התצוגות, הייתי אומר. נותנים כמה שירים, כמה ריקודים — וזהו סרט. העלילה לא חשיבנה. גם אצלנו במצרים היה פעם כך. עכשיו אנחנו שמים דגש על העלילה, כדי להאיר בעיות חברתיות וללמד את הצופה דברים חשובים לו לדעת אותם".

המראיין הזכיר לשאוקי כי הערבים אהב בים להתבדר. השחקן הרציף, הודה כי אכן התנהג על כך ויכוח במצרים: "אך הגענו למסקנה כי האמנות חייבת לשמש אמצעי מחנך, ומכשיר לפיתוח התודעה הלאומית".

"גנה, למשל, הסרט האחרון שלי, ה" מרגל. לכאורה סתם עלילת-מתח. אבל הוא בא להגביר את ערנותו של האזרח הערבי, כדי שיחפש מרגלים ישראלים הפועלים בסביבתו. זהו סרט הבנוי על פעילותם של אנשי המודיעין שלנו — אשר ידוע שהם הטובים ביותר בעולם".

שאל המראיין: "מדוע לקחת לפרט זה שחקנית אמריקאית, כשיש במצרים שחקניות מצריות כה מוכשרות?"

ושבו צץ רעיון חינוך התודעה הלאומית: "עשיתי זאת ככוונה. האמריקאית היא רקדנית המגיעה למצרים, לשורת הופעות. היא מרגלת ישראלית. אילו הייתי לוקח שחקנית מצרית, היו הצופים מבינים שזה רק שחקנית הכאתי שחקנית זרה, כדי שאצל הצופה תתחשל ההכרה: אשה זרה — מרגלת".

שזכה לפירסום נקרא וולטירי איש החופש. הפרופקציה — אלה. כאשר ביקש גמאל להתקבל למיכללה הצבאית, הוזמן לפני ועדה שחקרה את המועמדים. כפי ש"נזכר ראש הוועדה החדוש, התנהג בינו לבין המועמד הצעיר דרישית בנו הלשון:

- שמך?
- גמאל עבד-אל-נאצר.
- במה עובד אביך?
- פקיד דואר.
- פקיד בכיר?
- לא, פקיד פשוט.
- מישהו במשפחתך היה קצין?
- לא.
- או למה אתה רוצה להיות קצין?
- כדי להגן על מולדתי.
- האם הבאת המלצות?
- אם אתה מתכוון לפרוטקציה, הפרוטקציה שלי היא אלה.
- בקשתו נדחתה. רק כעבור שישה חודשים, כאשר חתמו הבריטים על הסכם 1936 ל-פינוי מצרים (פרס לאורך התעלה), והוחלט להגדיל את הצבא המצרי, התקבל בנו של פקיד הדואר למיכללה הצבאית.

בחיית הישראלית. במיכללה מצא עבד-אל-נאצר זמן לקרוא. פעם, לאחר כביובי ה"גרות בחדרי הנוכחים, תפס אותו הקצין התורן קורא מתחת לשמיכות, לאור פנס-כיס. היה זה ספר ביאוגרפיה על המנהיג האיטלקי גאריבאלי.

במשך 16 חודשי לימודיו לחה גמאל מ"ספריית המיכללה 34 ספרים, שעסקו באלכסנדר הגדול, בנאפוליון, בביסמארק, באתא-תורכ ובולרונס איש-ערב. שני ספרים עסקו בכעצית פלסטין, אחד תיאר את סיני. עם תום לימודיו, כשזכה לכוכב של סגן-מישנה, החל עבד-אל-נאצר חולם על אירגון הגוף שייקרא החיילים החופשיים.

שירותו בחזית הישראלית סיפק יכול רב למלקטי הסיפורים. אחד מהם נוגע לתקופה בה היה בכיס פאלוגר. נזכר הקצין המצרי סעיד גאלל: "בין שתי הידיעות שלא קישר קן פלפון. ויהודים הצ"ליתו להתחבר לקו ולהאזין לשיחותינו. ל-